

mærke, at paa den sidst opløste Rigsdag var dette Forslag forelagt og var til 1ste Behandling.

(Udkastet findes i Anhanget, Sp. 75, jfr. Tidens Nr. 2, Sp. 25).

Sjæbning: Dette Lovudkast er, som bekendt, kommet frem derved, at Finantsudvalget i en tidligere Tid ikke ønskede at optage denne Sag i Finantsloven; det trængte paa, hvad det vel ogsaa paa Rigsdagens Begne var opfordret til at gjøre, at den skulde komme frem som en særskilt Lov. Jeg erindrer meget godt, at denne Lov omfatter en Materie, der, om jeg saa maa sige, hører til Afgjørelsen mellem Fortiden og Nutiden, og hvor vi altsaa maae fare frem med den største Lempe, for ikke at sige Lemfældighed; men paa den anden Side skyldte vi ogsaa, ved Afgjørelsen af en saadan Sag, at drage passende Sammenligninger. Det er en yderst vanskelig Sag, ved Pensioneringer at indgaae Sammenligning med tilsvarende Classer i Samfundet; det er yderst vanskeligt for Rigsdagen at bevilge Pensioner som disse, der stille de Paagjældende i et langt gunstigere Forhold end det, hvori tilsvarende Stats tjenere eller deres Efterladte komme. Naar Forskjellen kun var ringe, saa vilde jeg opfordre Rigsdagen til at overse den; men den er saa stor her, at jeg troer, Thinget ikke kan og ikke bør overse den. Jeg troer, Feilen ligger deri, at man ved Pensionersforslaget ikke har deelt saaledes, som Pensionerslovgivningen gjør, mellem pensionersberettigede Embedsmænd og Betjente, hørende til Underclasserne. For at gjøre klart, hvad jeg her har omtalt, skal jeg nævne et Par Exempler. Jeg skal først henlede Opmærksomheden paa, at i Pensionersloven for Underclasserne er der en Klasseinddeling, hvorved samtlige de til Underclasserne i Militairretaten hørende Personer ere deelte i 6 Classer; den sidste af disse Classer indeholder de Menige, og i den øverste Klasse hører, for at nævne en bestemt Grad, en Mineurmester, en Mand, hvis Vigtighed i Hæren er overordentlig stor. Den Mand, som beklæder denne Post, er altid en udmærket Mand i sin Klasse, og man har jævnlig Vanskelighed nok ved at finde En, som er passende

der, og denne Mand er lønnet i sin Klasse fuldt saa vel som den yngste Officeer, uagtet han kun er Underofficeer. Naar nu en saadan Mand, efter 20 Aars Tjeneste, gaaer af paa Grund af Svagelighed, fordi han maafee har slidt sig op i sin Tjeneste, saa er den Pension, han faaer, 140 Rbd., og dette er endda et ikke ringe Fremskridt imod, hvad han tidligere kunde vente. Men nu finder jeg her, Spalte 95, en Køkkenarbejdsmand, der har tjent i 12 Aar, og som bliver pensioneret med 26 Rbd. mere, end den meest hædrede og udmærkede Underofficeer faaer i Pension for 20 Aars Tjeneste. Med 11 Rbd. mere pensioneres en „Køkkenpige“; det er ikke en „Køkkenpige“, thi hun har allerede Noget af en Underofficeer ved sig, men en Køkkenpige, altsaa en saadankommen Menig, som det kan være, og hun skal have 151 Rbd. i Pension; men en menig Soldat, som har tjent i 20 Aar, — og man veed, hvad det vil sige — han har ikke dandsat paa Roser, og ikke haft rundelig Kost; han har kun 50 Rbd.; medens denne Køkkenpige har 151 Rbd., og det kun for 12 Aars Tjeneste, eller 11 Rbd. mere end den høist pensionerede Underofficeer for 20 Aars Tjeneste. Jeg henstiller til det ærede Ministerium og til Rigsdagen, efter at have nævnt disse to Tilfælde — jeg kunde fortsætte og føre Sammenligningen heelt igjennem enhver enkelt Post, og den vil føre til ligesaa fremtrædende Resultater — om det gaaer an at blive staaende ved dette System, om vi ikke maae komme til at forandre Systemet, og, for ikke at overraske disse Personer i deres Forventning, beslutte at give dem det, som her er lovet dem, for eet eller to Aar som en Douceur, en Art Vartpenge, men derpaa reducere deres Pension efter en Maalestok, der svarer til Pensionersloven for Underclasserne. Det er et Forslag, som jeg beder taget under Overveelse. Jeg venter, at man i denne Sag vil stride til at nedsætte et Udvalg, som saa nærmere kan komme til at samtale med Ministeren derom. Der er en anden Ting, som ogsaa hører under det Almindelige i denne Sag, og som gjentager sig saa ofte, at jeg ogsaa skal føre den paa Omtale. Jeg finder, at Folk paa eengang have Erstatning for bouche en cour og bouche en cour. Jeg kan ikke